

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ЗДОРОВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ В ШКОЛЯРІВ

Кукурудзяк А. М.^{1,2},

студент кафедри фізичної культури та основ здоров'я

¹Чернівецький національний університет ім. Ю.Федьковича.

викладач фізичної культури

²Чернівецький ліцей №15

«Освітні ресурси та технологічний тренінг»

з вивченням єврейського етнокультурного

компонента Чернівецької міської ради

Байдюк М. Ю.²,

асистент кафедри

фізичної культури та основ здоров'я

Чернівецький національний

університет ім. Ю.Федьковича,

м. Чернівці, Україна

Проблема формування здорового способу життя підростаючого покоління України належить до найактуальніших проблем, вирішення якої обумовлює майбутнє держави та подальше існування здорової нації. Сьогодні сферою формування здорового способу життя дітей та підлітків є система освіти. На сьогоднішньому етапі розвитку України зростає рівень захворювань населення, різко знижується працездатність організму людини, особливо дітей і підлітків. Тому однією з актуальних проблем сучасної педагогічної науки є пошук нових підходів до організації освітнього процесу в школі, спрямованих на гуманізацію освіти, що забезпечить створення оптимальних умов для духовного зростання особистості, повноцінної реалізації психофізичних можливостей, збереження та зміцнення здоров'я.

Основними напрямками формування здорового способу життя школярів у навчально-виховному процесі є такі: навчальний

процес; позакласні та позашкільні заходи; робота батьків у своїй родині; заходи влади на місцевому та державному рівні[1].

Для успішного та вдалого формування здорового способу школярів у навчальних закладах необхідно вирішити наступні завдання:

1.Об'єднати увесь педагогічний колектив для розв'язання завдань щодо формування освіти про здоровий спосіб життя в школярів.

2.Довести всі елементи навчально-виховного процесу у відповідність із станом здоров'я і психофізіологічними можливостями учнів і педагогів.

3.Здійснювати оздоровче супроводження навчально-виховного процесу, передбачати такі напрямки роботи як: оздоровче обґрунтування та експертиза навчально-виховної роботи, діагностика й корекція здоров'я учнів, профілактичні заходи, допомога в розвитку дітей.

Відмічу, що позашкільна освіта спроможна частково компенсувати недоліки у вихованні та розвитку дитини в сім'ї, запропонувати змістовне дозвілля, зайнятість за інтересами у позаурочний час.

Система позашкільної освіти – це освітня підсистема, що включає державні, комунальні, приватні позашкільні навчальні заклади; інші навчальні заклади як центри позашкільної освіти у позаурочний та позанавчальний час; гуртки, секції, клуби, культурно-освітні, фізкультурні та спортивно-оздоровчі заклади[2].

Основною формою позашкільної діяльності школярів є вільний час та саме дозвілля. Дозвілля є своєрідною формою позаурочного часу, який може бути використаний учнями для поглиблення своїх знань з усіх навчальних предметів, для задоволення і розвитку інтересів, запитів та нахилів, духовного зростання, вдосконалення фізичних якостей та відпочинку. Раціонально сформувавши використання школярами дозвілля, а саме з максимальним включенням до нього фізкультурно-спортивних заходів, сприяє формуванню, зміцненню та укріпленню їхнього здоров'я. Цього можна досягти лише у тісній співпраці педагогічного колективу та батьків.

Відповідно одним із пріоритетних напрямів реформування виховання учнів, є забезпечення повноцінного фізичного розвитку дітей, охорона та зміцнення їхнього здоров'я. Також важливим завданням вчителів є створення позитивної аури, культу здоров'я в класі, в школі і в сім'ї. Також сьогодні набуває актуальності і практичної значущості проблема створення педагогічних технологій, які б не тільки зберігали, а й покращували здоров'я дітей.

Література:

1. Доля Т. //Формування здорового способу життя школярів як актуальне завдання професійної діяльності вчителя/ Проблеми підготовки сучасного вчителя № 5 (Ч. 1), 2012

2. Брилін Б. А. Педагогічні проблеми організації вільного часу /Б. А. Брилін // Психологія і педагогіка. – 1996. – № 4. – С. 72–76.

UDK 371.1

Pedagogical sciences

DEVELOPMENT OF INBORN ABILITY TO PERCEIVE FOREIGN SPEECH BY MEANS OF VIDEO MATERIALS

Kulikova O.V.

*National Aerospace University
«Kharkiv Aviation Institute».*

Kharkiv, Ukraine

Traditionally, it is considered that listening and understanding English speech is one of the weakest points of language learners. It has been proved that achieving good results in listening comprehension practice is the most difficult task. It often appears that even those people, who read freely not only professional but also literary texts and speak a foreign language rather fluently, have some difficulties when they come across with the necessity to perceive foreign speech, even if this speech sounds at a natural tempo and with real reduction, especially against the background of acoustics. It is explained by the well-known fact that the ability to perceive foreign speech is based on the inborn natural ability, which can be improved in the process of individual development. To